

ת"פ 1870/04/16 - מדינת ישראל נגד עופר אגם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 1870-04-16 מדינת ישראל נ' אגם

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד

הנאשם עופר אגם

גזר דין

1. הכרעת הדין

ביום 25.9.17 הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשלוש עבירות של גידול סם מסוכן - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן - "**פקודת הסמים המסוכנים**"), בשלוש עבירות של החזקת חצרים - עבירה לפי סעיף 9(א) לפקודת הסמים המסוכנים, בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים, ובשתי עבירות של החזקת כלים - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם כולל שני אישומים, כמפורט להלן;

במסגרת האישום הראשון נטען כי במהלך שנת 2015 קשר הנאשם קשר עם אחיינו למצוא מקום שבו יוכלו השניים לגדל, לייצר ולהפיק סם מסוכן מסוג קנאביס. לצורך מימוש הקשר שכרו השניים, ביום 28.5.15, דירה וכן רכשו ציוד לרבות מנורות חשמל, חוטי קשירה, ציוד לאוורור וחומרי השרשה. בהמשך לאמור השניים שתלו בדירה מאות שתילים של קנאביס וגידלו אותם במשך מספר חודשים. השתילים הוצאו מהדירה על-ידי הנאשם בנסיבות שאינן ידועות במדויק למאשימה. ביום 21.3.16 פשטה המשטרה על הדירה ותפסה בה סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 16.8 גרם.

במסגרת האישום השני (שבכתב האישום המקורי הופיע כאישום השלישי), נטען כי בתחילת שנת 2016 פנה אחיינו של הנאשם אל הנאשם והציע לו לחדש את הקשר העברייני ביניהם ולגדל, לייצר ולהפיק שוב סם מסוכן מסוג קנאביס. הנאשם הסכים להצעה ולצורך מימוש הקשר שכר הנאשם יחידת דיור הצמודה לביתו. ביום 2.2.16 העביר הנאשם לדירה את הציוד שרכש בתקופה הרלוונטית לאישום הראשון, ויחד עם אחיינו שתלו השניים לפחות 201 שתילים של קנאביס וגידלו אותם עד שהמשטרה פשטה על הדירה ביום 21.3.16. בזמן פשיטת המשטרה נערך חיפוש בביתו של הנאשם, במהלכו נתפס

בבית הנאשם סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 34.28 גרם, וכן משקלים אלקטרוניים.

3. הסדר הטיעון

כאמור, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות הנ"ל. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תבקש מבית המשפט להטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס, וכי הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש. כמו כן הוסכם, כי המאשימה תבקש מבית המשפט לקבוע כי הנאשם הוא סוחר סמים, ועוד הוסכם שיחולט סך של 10,000 ₪ אשר הפקיד הנאשם בקופת בית המשפט במסגרת ההליכים המקדמיים בתיק. ולבסוף הוסכם, כי הצדדים לא יחרגו בטיעוניהם מהעובדות שבכתב האישום המתוקן.

4. תסקיר שירות המבחן

לבקשת הנאשם ובהעדר התנגדות מטעם המאשימה התבקש שירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של הנאשם.

בתסקיר מיום 5.2.18 מציין שירות המבחן כי עד גיל 30 ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי לרבות סיום של 12 שנות לימוד ושירות צבאי מלא. בגיל 30 החל הנאשם להשתמש בסמים ועד מהירה הפך השימוש ליום יומי. במהלך מעצר הבית שבו היה נתון הנאשם במסגרת ההליך הנוכחי הוא יצר קשר עם יחידת של"מ וביקש לקבל טיפול גמילה. הנאשם נמצא בטיפול מאז חודש נובמבר 2016 ולדברי שירות המבחן כל הבדיקות שנערכו לו לצורך איתור שרידי סמים העידו על ניקיון מסמים. שירות המבחן מציין כי הנאשם השתתף בטיפול קבוצתי ופרטני, וכי השתלבותו בטיפול זה הייתה חיובית תוך שהנאשם מגלה מוטיבציה מתוך הבנה של הנאשם כי ההליך הטיפולי הוא גורם שיכול לתרום לו ולסייע לו לערוך שינוי בחייו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו ומצטער עליהם, וכי במסגרת ההליך הטיפולי למד הנאשם להכיר את הצדדים הפחות מתפקדים בחייו ולערוך בהם שינוי.

לעניין הערכת הסיכון מציין שירות המבחן כגורם סיכון את העובדה שהנאשם צרך סמים באופן יום יומי במשך 30 שנה. מנגד שירות המבחן מציין כגורמים מצמצמי סיכון את העובדה שהנאשם הצליח לאורך השנים להפעיל עסק עצמאי ולנהל חיי משפחה תקינים. כמו כן, מציין שירות המבחן כגורם מצמצם סיכון את ההליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם עד כה ושב הוא עתיד להמשיך אף לאחר מתן גזר הדין. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי, שהוא ההליך הפלילי הראשון בחייו של הנאשם, מהווה גורם הרתעתי עבורו.

אשר על כן, ממליץ שירות המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש של מאסר, אשר עלול לחבל בשיקומו. שירות המבחן ממליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונש מאסר מותנה וקנס. כמו כן, ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה כדי להבטיח שימשיך את הטיפול ביחידת של"מ.

שירות המבחן הגיש תסקיר משלים ביום 3.6.18, בו הוא שב על המלצתו להטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכמו כן התקבלה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, מיום 28.6.18, לפיה הממונה מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות המאשימה לעונש

5.

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את החומרה הרבה הגלומה בעבירות הסמים, והפנה לפסיקה הקובעת שעל בית המשפט להטיל עונשים משמעותיים על המעורבים בעבירות מסוג זה. ב"כ המאשימה ציין כי העבירות בוצעו לאחר תכנון קפדני ובמשך תקופה של חודשים, כך שלא מדובר בעבירה שבוצעה מתוך דחף רגעי. ב"כ המאשימה הפנה לכך שמדובר בסם מסוג קנאביס בכמויות נכבדות של מאות שתילים, כאשר לא ידוע מה נעשה בשתילים הנזכרים במסגרת האישום הראשון. ב"כ המאשימה הדגיש כי העבירות בוצעו מתוך מניע כלכלי כאשר לנאשם היה תפקיד מרכזי בביצוען.

לגבי הפסיקה הנוהגת הציג ב"כ המאשימה פסיקה בגדרה נקבע מתחם ענישה של שנה עד שש שנות מאסר. לאור זאת טען ב"כ המאשימה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם על 12 - 30 חודשי מאסר.

ב"כ המאשימה מסכים כי מיקומו של העונש בתוך המתחם צריך להיות בתחתית המתחם זאת לנוכח הודאתו של הנאשם, לנוכח העדרו של עבר פלילי, ולנוכח התסקיר החיובי. ב"כ המאשימה מתנגד לחריגה מהמתחם כלפי מטה מטעמי שיקום. לטענתו, מאחר שמדובר במי שניהל אורח חיים תקין ובמקביל הקים מעבדה לגידול סמים, הרי שלא ברור מהו ההליך השיקומי הנדרש בעניינו של הנאשם.

לסיכום, עתר ב"כ המאשימה להטלת עונש של 12 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, וקנס משמעותי. בנוסף, ביקש ב"כ המאשימה כי בית המשפט יורה על חילוט הפיקדון שהפקיד הנאשם בסך 10,000 ₪, וכי בית המשפט יכריז על הנאשם כסוחר סמים.

טענות הנאשם לעונש

6.

ב"כ הנאשם טען שאין זה ראוי כי ב"כ המאשימה יטען למתחם ענישה המתחיל ב-12 חודשי מאסר כאשר הוסכם שהצדדים יטענו לעונש שינוע בין מאסר בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר. יאמר כבר עתה, כי טענה זו אין בידי לקבל, כיוון שעיון בהסדר הטיעון מלמד כי הוסכם שהנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעונש ולא הוסכם כי המאשימה תהיה מוגבלת בטיעוניה לגבי תחתית המתחם.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן. לטענתו שיקולי השיקום המפורטים בתסקיר מצדיקים חריגה מהמתחם כלפי מטה. ב"כ הנאשם אף הציג גזרי דין שבהם נהגו בתי המשפט לקולא בנאשמים אשר הורשעו בעבירות חמורות ועברו תהליך טיפולי מוצלח.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לעובדה שעל אחיינו של הנאשם, שביצע יחד את העבירות והורשע במסגרת הסדר טיעון סגור, הוטל עונש של 9 חודשי מאסר בפועל למרות שבעברו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים.

דברי הנאשם

7.

בסיום הטיעון לעונש מסר הנאשם את דבריו. הנאשם ציין כי הוא מתנצל ומבקש סליחה על הטעות שעשה. הנאשם ציין כי הוא נמצא בשיקום מזה שלוש שנים וכי הוא נקי מסמים ומתפקד בצורה טובה בעסק ובבית. לדברי הנאשם היום הוא איש חדש עם מוטיבציה לפתוח דף חדש בחייו. הנאשם הבטיח שזו תהיה הסתבכותו האחרונה עם החוק.

בנוסף לנאשם השמיעה דברים גם רעייתו, אשר ביקשה כי בית המשפט ינהג בנאשם במידת הרחמים לאחר שהנאשם שיקם את עצמו.

דין והכרעה

8. הערך החברתי המוגן על-ידי עבירות הסמים הוא בריאות הציבור. על חומרתן של עבירות הסמים אין צורך להרחיב את הדיבור. הפסיקה עמדה לא פעם על הנזקים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות סמים, נזקים ישירים ועקיפים כאחד. ביצוע עבירות הסמים פוגע קשות בערך המוגן ומחייב ענישה מרתיעה. על עקרונות אלו עמד בית המשפט לא פעם, בין היתר בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.6.10), שם נאמרו הדברים הבאים בהקשר של עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

(וכן ראו - ע"פ 1932/15 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.4.16)).

9. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על חומרה שאין לזלזל בה. מדובר בגידול סמים בהיקף לא קטן של מאות שתילים בכל פעם. יש להביא בחשבון כי השתילים שגודלו כמתואר באישום הראשון לא נתפסו עד היום, כך שיש בהחלט חשש שהם הופצו והגיעו לשימושם של אחרים, על כל הנזק הכרוך בכך לאותם אחרים ולחברה בכללותה. מדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון קפדני, כאשר לצורך ביצוע העבירות שכר הנאשם דירות ורכש ציוד שנועד לגידול הסמים. העבירות בוצעו במהלך חודשים ארוכים שבהם הייתה לנאשם הזדמנות לחזור בו ממעשיו, אך הוא לא עשה כן. העבירות בוצעו בשתי הזדמנויות שונות, כמתואר בשני האישומים, כך שהייתה לנאשם הזדמנות להתחרט על מעשיו ולא לבצע את העבירה המתוארת באישום השני. חלקו של הנאשם בעבירות שבוצעו מהותי. הנאשם היה שותף מלא לביצוע

העבירות מתחילתן ועד לסופן. העבירות בוצעו מתוך מניע כלכלי גרידא, ולא מתוך מצוקה כלשהי. הנאשם יליד 1965 כך שבעת ביצוע העבירות הוא היה בן 50 לערך. מדובר בנאשם מנוסה שסיים את לימודיו, שירת בצבא וניהל עסק. אין ספק, אם כן, כי מתוקף גילו וניסיונו הבין הנאשם היטב את משמעות מעשיו ואת הפסול שבהם.

10. אשר למדיניות הענישה הנוהגת;

ב"כ המאשימה הגיש מספר גזרי דין שבהם הוטלו על נאשמים עונשים של 12 - 36 חודשי מאסר בפועל.

כך, בת"פ (מחוזי חיפה) 16958-01-14 **מדינת ישראל נ' חייק** [פורסם בנבו] (30.4.14), נגזר על נאשם שגידל והחזיק שתילים של סם מסוג קנאביס במשקל של 60 קילוגרם, עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי מרכז) 30278-05-12 **מדינת ישראל נ' בן שמעון** [פורסם בנבו] (20.2.14), נגזר על נאשם שגידל סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 33.5 קילוגרם, וכן החזיק כלים אסורים המשמשים להכנת הסם, עונש של 23 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי נצרת) 47406-05-12 **מדינת ישראל נ' קלופ** [פורסם בנבו] (29.11.12), נגזר על נאשם שגידל 258 שתילי סם מסוג קנאביס והחזיק בביתו קנאביס במשקל של 40 גרם וכלים המשמשים להכנת סם מסוכן, עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת רע"פ 6987/13 **אברמוב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.10.13), נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי אשר דחה ערעור שהגיש נאשם שנדון ל-12 חודשי מאסר בגין גידול סמים מסוג קנאביס במשקל של כ-10 קילוגרם והחזקת ציוד לגידול סמים.

ב"כ הנאשם הגיש טבלת פסיקה המלמדת על כך שבמקרים בהם נאשמים עברו הליך שיקומי מוצלח גזרו עליהם בתי המשפט עונשים של עבודות שירות, זאת גם במקרים של עבירות חמורות ולמרות קיומו של עבר פלילי.

11. לאור כל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם עומד על 8 - 30 חודשי מאסר בפועל.

12. אשר לעונש המתאים, בעניין זה מצווה בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם עבר תהליך שיקומי שעד כה הוכתר בהצלחה. אין ספק כי שליחתו של הנאשם למאסר עלולה להוריד לטמיון את הישגי ההליך השיקומי, דבר שיפגע בנאשם ובמשפחתו, ואף בחברה כולה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ובמסגרת הליכי השיקום הוא עשה מאמצים, מוצלחים עד כה, לחזור למוטב. בהודאתו חסך הנאשם מזמנה של התביעה ומזמנו של בית המשפט. לנאשם אין עבר פלילי כלשהו, זאת חרף העובדה שהשתמש בסמים במשך שנים ארוכות. יש לציין כי הנאשם היה עצור במשך כחודש ולאחר מכן

במשך כשנה הוא היה משוחרר באיזוק אלקטרוני. אכן, עובדה זו איננה מצדיקה ניכוי אוטומטי מעונש המאסר, ברם ניתן להתחשב בה במסגרת גזירת הדין (ע"פ 8547/15 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** [פורסם בנבו] (5.6.16); ע"פ 7768/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.4.16)). כל הנסיבות הללו מובילות אל המסקנה שהעונש המתאים לנאשם צריך להימצא בתחתית תחתיתו של מתחם העונש ההולם.

לעניין העונש המתאים יש להביא בחשבון גם את העובדה כי במסגרת הסדר טיעון סגור נגזר על שותפו של הנאשם בביצוע העבירות עונש של 9 חודשי מאסר בפועל, זאת למרות שבאמתחתו של השותף שתי הרשעות בעבירות סמים. אכן, שותפו של הנאשם צעיר ממנו, אך כאמור הוא הורשע בשתי הזדמנויות קודמות בעבירות סמים, ולמרות שחלקו בביצוע העבירות דומה לחלקו של הנאשם נגזר עליו עונש של 9 חודשי מאסר בלבד.

13. על-פי הוראת סעיף 40ד לחוק העונשין, תשל"ז, 1977, רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא שהנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. בה במידה שהפסיקה עמדה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות סמים כך יש להדגיש כי במקרים מתאימים של שיקום מוצלח מוצדק לגזור על הנאשם עונש שאינו כולל מאסר בפועל, זאת כדי להימנע מפגיעה בהישגי השיקום המוצלח שעבר הנאשם. הטלת עונש קל יחסית על נאשמים שעברו תהליך שיקומי מוצלח, משרתת לא רק את הנאשם אלא גם את הציבור כולו, כיוון שההליך השיקומי המוצלח מעלה את הסיכוי שהנאשם לא ימשיך לבצע עבירות ולהזיק לחברה.

מעיון בתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם שלפניי עבר תהליך שיקומי מרשים ומוצלח. מדובר בנאשם שבמשך שנים ארוכות השתמש יום ביום בסמים. ההליך הפלילי נתן ככל הנראה את אותותיו בנאשם, אשר החליט לשנות את אורחות חייו ולהיגמל מסמים. כאמור בתסקיר, הנאשם נקי מסמים כבר תקופה ארוכה יחסית. אני סבור שיש לתת את המשקל הראוי להמלצת שירות המבחן, בין היתר על רקע עברו הנקי של הנאשם ועל רקע השינוי שעשה בחייו בגילו הלא צעיר. על כן ראוי במקרה שלפניי לחרוג ממתחם העונש ההולם.

14. לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. שישה חודשי מאסר אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות בכרמי העיר ברח' אגריפס 72, ירושלים. הנאשם יועסק במשך חמישה ימים בשבוע במשך 6.5 שעות ביום, הכול כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. על הנאשם להתייצב לתחילת עבודות השירות ביום 21.8.18 במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת עבודות מפקדת מחוז דרום של שב"ס ת.ד. 741, באר שבע, 84000 (אוטובוס אגד מספר 46 מהתחנה המרכזית באר שבע).

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מהיום יעבור על אחת מהעבירות בהן הורשע לפניי.

ג. קנס בסך של 20,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע עד ליום 1.4.19 ויתר התשלומים יבוצעו עד לראשון בכל חודש בחודשים שלאחר מכן.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

ה. אני מורה על חילוט פיקדון בסך 10,000 ₪ אשר הופקד בקופת בית המשפט על-ידי הנאשם.

ו. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים אני קובע כי הנאשם הוא סוחר סמים.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, א' אלול תשע"ח, 12 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.